

kan dog formentlig ikke være det ærede Medlems Mening, at Staten direkte skulde paatage sig Udgifterne til Indkøb af Kunstgødning eller lignende til de paagældende Ejendomme.

Jeg vil anbefale det høje Ting at stemme mod det første Mindretals Ændringsforslag, fordi der her i Flertallets Forslag er Tale om et Tilskud fra Staten, der staar i et rimeligt Forhold til den Interesse, Staten har i Foretagendet. Mange vil maaske mene, at det er et rundeligt Tilskud, Staten giver. Jeg mener, at det er passende, og at Staten kan yde det, fordi der er knyttet nogen Interesse ogsaa for Staten i at faa dette Digeanlæg opført. Men der er ingen Grund til, at Staten skal betale mere end Halvdelen. Jeg anbefaler, som sagt, at stemme for Udvalgsflertallets Indstilling og for det Ændringsforslag, hele Udvalget er enig om, samt at stemme mod det af det første Mindretal stillede Ændringsforslag.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Jeg kan slutte mig til de Bemærkninger, som er fremsatte af den ærede Ordfører (Hauge), og kan efter Omstændighederne tiltræde det Ændringsforslag, som er stillet af Flertallet. Jeg maa takke det ærede Medlem for Halvrimmen-Kredsen (C. Sørensen) for den Støtte, han har givet Flertallets Standpunkt, efter at det er blevet angrebet saa stærkt fra anden Side. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at saaledes som denne Sag har udviklet sig, burde man oprigtig talt ikke have fastholdt en saadan Mindretalsindstilling som den, der her er fastholdt, idet Flertallet og jeg har strakt os meget vidt i dette Spørgsmaal, som dog, naar det kommer til Stykket, ikke er et nationalt Foretagende af en saadan Betydning, at det kan være Rigsdagen saa overmaade magtpaaliggende, at Sagen endelig bliver ført igennem. Men det fremgaar jo af de Udtalelser, som er faldet her under Forhandlingen, at det ærede Medlem fra Halvrimmen i denne Sag ikke følges af sit Parti.

Jeg skal i øvrigt gøre mig Umage for at begrænse Debatten saa meget som muligt. For alle de Argumenter, som er fremførte af de ærede Medlemmer, der anbefaler Mindretallets Forslag, er der Brug, naar det gælder om at gennemføre Lovforslaget og Flertallets Ændringsforslag, og derfor kan det ikke falde mig ind at modsige dem. Hvis de ikke var rigtige eller dog i alt væsentligt rigtige, kunde

vi, ikke forsvare overhovedet at gennemføre Lovforslaget. Derfor kan jeg ikke komme ind paa en Imødegaaelse af, hvad der er sagt af Mindretallet. Kun een Synsmaade, som jeg synes fortjener Modsigelse, er fremhævet, og det er den, at hvis man nu ikke fjører de Herrer i den Udstrækning, som de har forlangt, vil de ikke have mere med den Sag at gøre, saa kan det hele ikke blive til noget. Dertil maa jeg sige, at det vilde naturligvis være kedeligt, selv om det er den Slags Ting, som jeg vil vide at finde mig i med Sindsro, men denne Besked er en Besked, som ikke bør afgives overfor et saa kulant Tilbud som det, der her foreligger.

Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) fastholdt sit principielle Standpunkt fra Lovforslagets første Behandling, og det fremgaar ogsaa af Betænkningen, at det ærede Medlem egentlig kun finder det forsvarligt at gaa med til dette Lovforslag paa Grund af den Praksis, der er skabt. Jeg vil nu sige, at den Praksis, der er skabt, er ikke daarlig, og den vilde jeg ikke ønske, man skulde gaa bort fra, thi den er rigtig nok, for saa vidt som det stadig i saadanne Tilfælde drejer sig om at fremme en Foretagsomhed, som ellers paa Grund af Udgifternes Størrelse ikke vilde kunne fremmes. Jeg tror, det er nødvendigt, at Staten ved saadanne Foretagender som disse opretholder den Praksis, som er skabt, og som jeg altsaa mener fuldt ud kan begrundes, saa for saa vidt Praksis er afgørende for det ærede Medlems Stilling til Sagen, vilde der egentlig ikke være noget i Vejen for, at det ærede Medlem sluttede sig til Flertallet. Der sker ved dette Lovforslags Gennemførelse i den Form, som Flertallet har foreslaaet, kun en rent formel Ændring fra tidligere Praksis. Praksis er den, at man paa Finansloven eller ved særlig Lov har bevilget et fast Tilskud til vedkommende Foretagende, og naar det saa har vist sig, at Foretagendets Overslagssum har været for ringe, saa at der er fremkommet en Overskridelse, mod hvilken der ikke har kunnet gøres nogen berettiget Indvending, har Praksis været, at man efterbevilgede Halvdelen af saadanne Udgifter paa det kommende Aars Finanslov eller Tillægsbevillingslov. Det er altsaa det, der for mig taler for at gaa med til Flertallets Ændringsforslag, at hvis det viser sig, at Foranstaltningen koster 50,000 Kr. mere, end Overslaget lyder paa, vilde Rigsdagen antagelig dog ikke modsætte sig en Efterbevilling af Halv-